

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Widło (przewodniczący)

SSN Marcin Łochowski (sprawozdawca)

SSN Mariusz Łodko

w sprawie z powództwa A. P.
przeciwko G. P.
o rozwód,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 kwietnia 2021 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 14 lutego 2019 r., sygn. akt VI C (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z 14 lutego 2019 r. odrzucił zażalenie powódki na postanowienie z 9 kwietnia 2018 r., którym Sąd ten odrzucił skargę powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z 26 stycznia 2018 r.

Zażalenie na to postanowienie wniosła osobiście powódka, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Dotyczy to także postępowania toczącego się na skutek wniesienia do Sądu Najwyższego zażalenia. Sporządzenie zażalenia do Sądu Najwyższego osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia takiego zażalenia wprost, jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełnienia tego braku. Niemożliwe również jest usunięcie takiego braku samodzielnie przez stronę, ani jej pełnomocnika w jakiegokolwiek formie (tak postanowienie Sądu Najwyższego z 21 września 2011 r., I CZ 59/11). Już tylko z tej przyczyny zażalenie powódki podlega odrzuceniu.

Z tego względu, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. odrzucił zażalenie powódki.

ke